

azon szándékolt reformjával, hogy jövőre a protestáns, kálvinista, lutheránus és unitárius püspökök is helyet foglaljanak az újonnan alakítandó felsőházban. Mik voltak kifogásai az illető uraknak, a kik ily ellentétbe akarták magukat helyezni a törvényhozással? Először az volt kifogásuk, hogy hát a protestáns püspökök a kath. papsághoz aránylag nagyon kevés számban fognak a felsőházban lenni, ezt az ellenetést azonban lezárítja értékéről az, hogy a kath. püspökök közül is a czimzetes püspökök ki fognak maradni; a protestáns püspökök pedig száma 12-en oly tekintélyes falankszot képezhetnek a felsőházban, mely mind a vallászsabadságnak, mind pedig a közszabadságnak méltó őreül fog mindenkor felléphetni. (Élénk helyeslés.) Még azt is felhozta, hogy hát a magyar kálvinista papnak nem szabad a politikába beleavatkoznia, tehát ne is menjen a felsőházba sem. Hát hiszen az általános választások alkalmával ugy látjuk, hogy nagyon is szívesen veszik a protestáns lelkészeknek teljes beavatkozását a magas politikába, mely az általános politikát képezi. T-hát midőn azt részletekben kell kidolgozni, akkor ne legyen helyünk a felsőházban? De többet mondok, az alsóházban, a képviselőházban ott ültek és ülnek most is számosan a protestáns lelkészek közül mint képviselők. Ott volt Szász Károly, Papp Gábor püspök és ott ül Ferencz József unitárius püspök, ott ültek a szélső baloldalon is a Szeberényiek, Horváth Sándor, a Kissék stb. Ott, a hol a törvényt melegeben főzik, volt helyük, hol azonban már hidegen találják azt fel a felsőházban, ott már ne legyen helyük!

A leglelkiesmeretlenebb igazat nem mondás e néhány sorban! A Tisza féle javaslat a két protestáns egyház 3-3 püspökének és 3-3 legidősebb főgondnokának (mellest mondva a legifjabb főgondnok Vályi Jánosnak nem) akar helyet adni a főrendiházban. Ugyan hol itt a 12 püspök (!) a kik oly "tekinthetős falankszot" képeznek a felsőházban? s hogy lennének ezek "őrei" éppen a vallászsabadságnak, mikor (és Jókai ezt jónak látta elhallgatni) fizetésüket azon kormánytól vennék, a mely ugy a közmint a protestáns-vallászsabadságnak oly dühös ellenségeül bizonyult? Ezért ellenezte a rimaszombati gyűlés (mert erről van szó) az autonóm főpárok hiúságának ily felhasználását! És a nép által az alsóházba küldött Kissék (talán Kiss Albertet érti ez alatt Jókai Mór bizonyára jobb örök lesznek a népviseleti törvényteremben, mint a kormány által először kiválogott, azután pedig fizetett főrendiházi Szász Károlyok!

Eleg volna ebből annyi, mert arra az otromba gorombaságra, hogy Jókai Mór azért engedti át az ifyalvi kerületet Tanárki Gedeon államtitkárnak és maga azért tartja meg a kassai mandátumot, mivel nélkülöle Kassa és környéke menten zsákmányává lenne a panszlavizmusnak: feleljen meg az "A b a u j k a s s a i K ö z l ö n y ö n". Minden dicsekedés nélkül mondhatom, folytatja Jókai, hogy más téren szerzett népszerűségem egyik oka annak, hogy ott oly könnyű volt megválasztásom. Nem tudjuk, hogy Irányi Dániellel szemben oly "könnyű" volt-e Jókait megválasztatni Kassán, de annyit tudunk, hogyha egy nem egészen magyar ajku

kerület egy magyar író nem a politika terén, de "más téren," tehát a magyar szép irodalom terén való, ma már kissé vedlett népszerűségéért választ meg képviselőül: akkor azt a kerületet a panszlavizmustól felteni nem lehet s annál kevésbé függ annak magyar volta a kormányártól, mert ott Irányi, vagyis az első jelölt mellett, ki Kassán függetlenségi programmal lépett fel: rögtön a g y e s t e k i n t é l y e s párt alakult. És e párt hetilapját már is napilappá alakította át s így valószínű, hogy e párt jövőre Jókait ki is buktatja; ekkor Jókai Mór rászorul az ifyalvi mandátumra és Kassa megis csak magyar marad és korántsem fog panszlavizálni!

Imé, ennyi mindenféle böngészni valója volna a Jókai Mór beszédében ama bizonyos irástudó székely embernek. Hajdanában a székely írást vesszükbe rovogatták; róvják fel hát a székelyek Jókainak is az általa elmondott sok ámitó és valótlan zagyvalékot!

Az árvapénzek.

Nyíregyháza, okt. 21.
Közigazgatásunkban a gyámsági ügyek egyikét képezik azon mozzanatoknak, a melyeknél még igen sok a rendezni és javítani való. A néhány év előtt hozott gyámsági és gondnoksági törvény inkább csak az elméletben mutatkozott tetszetősnek, a gyakorlatban pedig legnagyobb részt fenmaradt a korábbi schlandrián. Alig van intézmény, melyely az érdekelteknél annyi baja és ennek folytán panasza volna, mint a gyámhatóság. Az ügyviteli lassúsága, a sok instanczia még csak tűrhető volna, ha legalább a lelkiismeretesség nagyobb volna, a melyely a gondjaira bizott vagyont ezen hatóságok kezelik. Nem akarunk e helyütt kiterjeszkedni a sok helyütt tapasztalt visszaélésekre, sikkasztásokra s több effélékre, hanem csupán arra kívánunk utalni, hogy a gyámhatóságok vagyonkezelése a legtöbb esetben nem egyszerű és nem olyan, a mely a vagyon javelmére jogosítottak érdekeinek legjobban megfelelő volna.

Vegyük azon esetet, hogy valamely hagyaték éveken át tartott hosszadalmas eljárás után végre folyóttatik. A pénz, mely az esetlegesen kiskorú örökösöket illeti, a gyámhatóság által gyümölcsözötlenül elhelyeztetik. Az örökösök érdeke, de egy általános nemzetgazdasági érdek azt követeli, hogy a heverő tőke pénz a lehető legnagyobb hozadékra való kihasználással helyeztessék el. És mit tesznek a gyámhatóságok? Betétnék helyezni a pénzt a takarékpénztárba 4%-ra, levonniak kamathozatékából 1/2 %-ot kezelési költség fejében és az élvezetre jogosított kiskorúknak kiutalnak 3 1/2 %-os jövedelmet. Nem többet, mint 3 1/2 százalékos lát a kiskorú örökös a hagyaték után. A mai világban a pénz ára az igaz, hogy olcsóbb, mint volt régebben, de olyan pénzbenőségben mégsem vagyunk ezen országban, hogy a teljes biztonság feltételezése mellett a gyümölcsöző befektett tőke csak 3 1/2 %-os jövedelmet adja.

De hát nem is lehet az másképp, ha az árvaszékek nem terjeszkednek tovább a takarékpénztári betétnél. A teljes biztonságot nyújtó takarékpénztárak tényleg nem adnak betétek után, csak 4%-ot, a legtöbb még az adót is rászózza a betevő félre és mert a 1/2 %-os kezelési költség nem vehetjük soknak, az árváknak csakugyan nem jut több 3 1/2 %-nál. De kérdjük, ugy kell-e annak lenni, hogy az árvaszék ne lásson tovább a takarékpénztárnál? Nem található-e mód az árvapénzeknek intenzívebb gyümölcsöztesére? Nézzünk, hogy erre kínálkozik alkalom, de a gyámhatóság néyelemzeretete miatt ez a mód ritkán vagy éppen nem vétetik alkalmazásba. A takarékpénztári betétekkel a gyámhatóságnak nem sok baja van. A midőn a fel sürgeti a hozadék kiadását, eszébe jut az árvaszékek, hogy az illetőknek befektett tőkéjük van valahol és a megfelelő jövedelmet kiutalványozza. Ez igen egyszerű és kényelmes (procedura, bár nálunk az ilyenre is hónapokra terjedő idő kell. És nagyon valószínű, hogy a valamivel nagyobb gondosságtól való irtózás oka annak, hogy a gyámhatóságok nem alkalmazza kizárólagosan a tőkebefektetés egy másik és sokkal jövedelmezőbb módját: az értékpapír vásárlást.

Nem bármilyen minőségű értékpapírt értünk, mert hiszen ez a kérdés törvény által is szabályozva van, hanem jól fundált és pupillaris biztosítékot nyújtó zálogleveleket, elsőbbségi kötvényeket és végül állampapírokat. Mindezen értékpapírok, még azokat sem véve ki, a melyek megszerzési ára névértékét meghaladja, a takarékpénztárak által a betétkután adott kamattal többet jövedelmeznek, ha csak a két magyar járadékpapírt vesszük, azt látjuk, hogy ezek rentabilitása sokkal nagyobb a szokásos 4%-nál. Milyen áldás névelykor a szegény árvákra, a kiknek mindössze egy pár száz forintjuk van az árvapénztárban, ha néhány forinttal többet kapnak vagyonuk hozadéka gyánadt, pedig 1-1 1/2 %-os differenzia a kamatok összegét jelentékenyen alterálja.

Ha az árvapénzeket a gyámhatóságok legnagyobb részét és szabályszerűen állampapírokba és ezek közül főleg járadékokba fektetnek, legalább 5%-os kamathozadékra lehetne számítani és az árváknak mindenestre több jutna ki, mint jelenleg. Az igaz, hogy ezen esetben a gyámhatóságoknak valamivel több dolgot volna. Felgöngyölni kellene az értékpapírok szelvényeinek esedékességére, azokat be kellene váltani, holott a takarékpénztári betétnél készpénzzel van dolguk. A járadás valamivel nagyobb volna, de sokkal jelentékenyebb az erkölcsi és anyagi előny, a mely ily eljárás nyomán elérhetnek.

Az államadósságok nagysága egymagában véve még nem döntö valamely nemzet vagyonságának megítélésénél. Hiszen ha ez ugy volna, akkor Anglia és Franciaország a legszegényebb államok volnának, mert ott az államadósságból legnagyobb összeg jut átlag egy egy lakosra. A lényeges mozzanat még az, hogy bel- vagy külföldön vannak-e a hitelezők is, bel- vagy külföldre kell-e fizetni a rengeteg kamatot. Ha az állam tulajdon polgárai egyszerűen az állam hitelezői, akkor a nagy adósság nem nyomja az államot, hiszen a kamatot az állam keretében foglalt nép élvezi. Ezek megfuntolása mellett bátran állíthatjuk, hogy a magyar állampapíroknak beföldön való nagyobb részét elhelyeztetni elősegítette állami hitelünk javulását is. És ha tovább megyünk és kutatjuk, hogy tulajdonképen kik is mutatkoznak vevők gyánadt ezen magyar állampapíroknál, vajjon mit látunk? Azt, hogy legnagyobb részt a nagy betétekkel rendelkező takarékpénztárak fektették fölőleges pénzeiket állampapírokbá. Némely takarékpénztár iránt — és ez örvendetes jelenség — oly erősen nyilatkozik a közönség bizalma, hogy a betéteket a rendes váltószámítolási és egyéb kölesznületekre fordítani nem képes. Nehogy tehát a fölőleges pénz gyümölcsözötlenül heverjen, a takarékpénztár értékpapírokat vásárol. És még ezen az üzleten sem veszít. A betevőnek 4%-ot ad, maga pedig a szelvényt beváltja 5%-al. A haszon tehát nyilvánvaló. Korántsem akarják kárhozatni a takarékpénztárak ezen eljárását, csak példaképen hoztuk

fel, hogy a gyámhatóságok, a melyek rendszerint támasz nélkül álló egyének érdekeit vannak hivatva védelmezni, okuljanak belőle. Mert az árvapénzek rendszerint sok könnyű tapad és gyakran az a pár fillér képezi egész családok jövő fejlődésének alapját.

Ha a takarékpénztárak megteszik azt, hogy állampapírokbá fektetik pénzeiket — a betevők pénzét, — ugy meglehetően ugyanezt az árvaszékek is az árvák pénzével az eredményűdövebb leend ugy az eredményekre, mint követeve az összeségre: az államra.

Helyi hírek.

*** Nem lesz sajtóper.** A mint tudjuk, Goldhamer Albert bőszőrményi ügyvéd sajtóper akart indíttatni Margittay Gyula országgyűlési (függetlenségi antezemita) képviselő ellen. Ugyde előbb a képviselőháztól kellett kérni, hogy Margittay mentelmi jogát függeszse fel, s csak ugy lehetett volna a pert ellene megkezdni. Azonban a "tisztelt ház" tegnapi ülésében tárgyalván az ügyet, Margittay Gyula mentelmi jogát — nem függesztette fel. Így tehát nem lesz közelebbről újabb esküdszéki tárgyalásra kilátásunk.

*** Városi föld bérbeadása.** A város tulajdonát képező, ugynevezett "halápi telek" ma délelőtt adatott ki árverés útján a városház nagyeremben. A 200 holdnyi földbirtok bérlete 650 frt. kiáltási árról 802 frt-ig szökött fel. Horváth M. helybeli lakos, az eddigi hasznosbérő vette ki.

*** Szenczációs öngyilkosság híre terjedt** el tegnap a hétfő esti órákban, melynek indokai teljesen megfeszíthetlenség, legalább egyelőre. A czeledutczai kúlváros egyik közbecstülésben álló s tisztelt tanítója, Sz. I. este 9 óra után kis revolverrel szive alá lötte. A golyó nem találta halálosan, sőt a kerületi orvos szerint remény van a felgyógyuláshoz. Hogy mi ragadta az illető derék fiatal embert a rettentő szándék elkövetésére, azt mely titok fűdi, amennyiben minden felvilágosítást megtagadott, s ilyenről, állapotát tekintve, tüzetesebben nemis volt kikérdezhető.

*** Kukoricza árverés.** A nagyerdei tengeri-terem földet után járó dezma-tengeri árverése tegnap történt meg. Az egész mennyiség tíz szekérry mintegy 160 frton kelt el.

*** Menjünk reklamálni.** Ezzel a szavakkal fogadja az ismerős ismerőst s tartanak együtt a városházához, hol a legkisebb földbirtokkal bíró egyen ep ugy, mint a nagy földbirtokos, a felhaborodás hangján beszél az adóprás működéséről. — Kétszeres, háromszoros emelés egymásután van bevezetve a könyvekbe, a mi azt jelenti, hogy 50 frt helyett 100, 100 helyett 200 frt az új földadó. Hogy mi lesz vége a roppant sok reklamáczióknak, azt sejtjen sem lehet. Hihetőleg az fogják rámondani: C-itt, hallgass es fíress!

*** Gyűlés.** A ref. egyház gazdasági tanácsa holnap d. u. nést tart. Tárgy: folyó ügyek.

*** Reisz Dávid ellen Pálmay Ilka tudvalólevő jelentést tett a büntető bíróságnál.** Retszt uszóról vádolva. Czárán vizsgálóbíró tegnap hallgatta ki Pálmay asszonyt, ki előadta, hogy Reisz Dávidtól, illetőleg annak közvetítésével, 4500 frton vett fel, erről váltót is adott. Reisz azonban tényleg csak 2000 frton adott neki és később mégis 4500 forint erejéig perelte be. Miután Reisz ellen többen, köztük Blaha asszony is, emeltek hasonló vádakot, a vizsgáló bíró meg fogja keresni Debreczen város hatóságát, hogy vádlott előlértére vonatkozólag, (mert Reisz régebben Debreczenben lakott) küldje be az adatokat.

A »DEBRECZEN« TARCZÁJA.

Egy öreg katona életéből.

Írta: D—y.
I.
Júlia
Az ember életéből a mi öröm, a mi egykor talán boldogságának tartott, hamar tünik el, — a mi fájt az megmarad.
Unalmas örömben jól esik a vissza emlékezés; a mi örömet eltem vizgatál a jelenben is, a mi keserű volt, enyhülést szerez szívennek ha elbeszélhetem.
Egyik fájó sebe szívennek, a Juliára való emlékezés; kinek ismeretségét rendkívüli fáradsággal ugyan, de kitűnően dressirozott kutyámnak Trost-nak köszönhetem.
Kapitális egy kutya volt.
Abroncon, három láb magasra tartott boton az ember összetett karja között átugrani, idővel passziójává lett.
Nem is csoda.
A hány ember előtalálta, utczán, kávéházban, a tisztí menageban, az mind vagy a lábat, vagy a kardját tartotta elebe s az én trostom sohasem resonerözött.
Természetesen mint minden Regiments kutyának, ugy ennek is megvolt a maga historija; — számtalan stiklit csinált.
A kapitányom daczára annak, hogy egyszer rémséges orrot kapott miatta, különösen szerette. — Valahonnan Csaszán környékéről szabadult be az árva. — Először a kürtöt fűtta az ezred zene-karabán, majd mint vén kamasz felkerült a cadet-iskolába, egyszóval 57 éves korában a századunkat dirigálta drákói szigoral.
Az embereket, különösen a magyarokat

ki nem állhatta, engem is csak a trostom miatt túrt maga mellett, mert a menyire utálta az embereket, annyira szerette az állatokat s minden állatok között legjobban az én trostomat.
Volt ő neki is három kutyája, mind a hármat kedve hívta — de első, második és harmadik trostba, együttvéve nem lehetett annyi tudományt beleszorítani, mint az én eredeti trostomnak a füleibe fért: fachusra mozgatta a feledhetetlen.
Hogy a dologra térjek, — beszabadul egyszer az én trostom a konyhába, kutyától rossz néven sem vehető, bele kóstolt a már kiosztott menageba, természetesen nem a gombócban hanem a husos-csajkákban ment neki: a mint egyből éppen szedte ki a "negyed-fonot" a szakács egy hasáb-fával ugy tompon teremtette, hogy szegény iszonyu vonítások között három lábban rohant be hozzám a kan-czellariába.
Sokszor volt dühös az én Vendelem — ennek keresztelték a kapitányomat — de olyannak még nem láttam mint ekkor.
A tollat bele vágta az aláírandó Frth-Rapportba, hogy félig állott meg az asztalban; a székét fejrugta, nekem a tyukszememre hágott, az ajtó kilincset, mivel tögtön nem engedett: kiszakította s az ölebe vett trosttal rohant ki az udvarra, — rettenetes hangon előkiáltja a napost — ki itötte meg a trostot, ki volt az a "matyar"?

Kisül, hogy a szakács volt az a magyar. No szegény szakács, gondoltam magamban, ezt megemlegeted.
Neki meg az árvának.
"Te kaszemper, te matyar emper, te kutya, nem kutya, kutya jó, te fáty-tiszno, hogy mersz pántod hatnaty urat kutyát?"
A szakács szegény motyogott valamit, ettől Vendelem még dühösebb lett.

"Te matyar, ez a kutya te kutya, én kutya, hadnaty ur kutya, compania kutya, az egész regiment kutya!" — s ott szorongatva hasdus kebléhez az "én kutya, te kutyát."
En már kezdem kébbe zöldre játszani a háta megett, majd megfultam a nevetésem-től, s bizonyára ki tör az belőlem, ha a végső pillanatban meg nem szólal mögöttem valaki — "kapitány ur, jöjjen velem."
Tablau — az ezredes mindent hallott.
Ettől a pillanattól, még inkább gyűlölte Vendel a magyar embert s ki nem ejtett a száján egy magyar szót.
Egyszer meg én kaptam miatta 3 napi áristomot.
Templom parádé volt, — én kirukoltam a disz-századdal, — a hányzor nekem, annyiszor kellett a trostnak is parádésan kirukkolni.

A tisztí-kartól kapott egy ezüst nyaklánczot, a kapitányomtól egy bíbor-piros bársony takarót, ez volt az ő parádéja.
A generális megjött.
"Recht schaut — praesentirt!"
Az öreg ur megáll a front előtt, — alacsony potrohos emberke volt, a kardja mindig vízszintesen állott az oldalán, hátul messzire kinyulva.
Ez az állása az ő kardjának volt az a mi trostot híressé tette.
Azt hitte szegény, megint produkálni kell magát — neki fogott, először jobbról-balra, majd balról-jobbra az öreg háta mögé, kinyuló kardot keresztül ugrálni.
A generális csak bámúl s nem tudja elképzelni, mi lehet oka, ho, y a disz-század legényeinek arca egyszere csak felfüvődik, a fele piros, a vérmesebb másik fele kék színt ölt, egyik sem néz a szemébe, s mintha a legkébbebb sirnának, a behunyt pillák alól könyvcsorog, a fegyverek s az azokat tartó kezek

elkezdenek reszketni, mint kit a hideg lel, vagy rettenetes mód nevetelne — osztán nem szabad neki.
Elkezdett a jó ur dühbe jönni, — ennek a kedély-állapotnak gesticulationalis kifejezése ő nála a csipőre tett kéz vala.
Az én trostomnak sem kell egyéb, azt híven most jön a Gianz-effect — hátrál három lépést s azután, mint a bomba, keresztül a genajális potroha s hajlított karja között.
Óriási röhögés, a suszter inasok, hogy rölöt kiáltanak, a generális majd megüti a guta, ezredesem nem tudja mihez kezdjen, én rossz szagot érzek, csak a trost megy vissza a generálishoz, azt híven majd cukrot kap, — a helyett háromszor fordul meg maga körül szegény állat, olyat rugott rajta a megsértett ősz hadfi.

Másnap Regiment Rapport, 3 nap áristom s regiments parancs, hogy a tisztí kutyák ezentul, gazdják felelőssége mellett, mindenem kirukkolástól távol tartandók.
Mindezeket pedig nem csupán trostom bemutatása czéljából beszéltem én el, hanem, hogy eltessenek binni, hogy egy majális alkalmával, soupé alatt egy urnak kinyújtott lábán keresztül, egyenesen az én Juliámnak az ölebe ugrott a frech-állat.
Először megjéjt az anygal, azután a mint rost az ő szép okos szemével bársony takarója alól rá nézett, önkénytelen is nevetni kezdett, — megsimogatta.
En a háta megett birkoztam egy rettenetes nyikorgós rostelyossal s kérdésére, — valjon kié lehet ez a gyönyörű állat? — vettem magamnak a bátorságot, magamat miut annak a gyönyörű állatnak a birtokosát bemutatni?
(Folyt. köv.)

*** Jegyzőkönyv.** A tis egyházkerület 1884. évi a recezenben tartott második zökönyve a napokban kerül nyomdába. Kiadta Tóth István rületi főjegyző. Az egyházak gokr iránt érdeklődőknek * **Móricz Pál** ur kiki az államtól, hanem egyeséseket Mármarosban s szersmind nekünk ajándéko az államtól vásárolt erdő-t vesszük a helyreigazítást, dekot illeti, ne nekünk adj nem az országnak — koroknak juttatott egyéb sap * **Utazás Budapestre.** tek napja alkalmából kijut pestre rendezetni, melyek vasutak központi bálózata a dalja-brdóí vonal, a magy föld fumei, kassa-oderberg gácországi vasut jelenke rendkívül mérsékelt árú lettettírt jegyek fognak kiad kelt árú menettírt jegyek valamin az ezen napon a b induló s Budapestre még d 1 én reggel érkező válamen ubus vonathoz — gyorsv — adatnak ki. A visszautaz hó 1-en delutánól kezdve köz személy-és omnibus vonattá kivételével — bezárólag f. történetik.

* **A dühös Laczi.** Papp dott. Azt hiszi, hogy a főke is az övé s így rossz szíva a kapitányi szóbát. Nem ugy sága most már ép ugy a törv nem szorítva, mint más halan nem született Lengyelország társulatú igazgatónak! A b azt akarta kívinni, hogy ké egy rendőrfőigyeleti díjat fi ban még az ő szép szeméie meg, s a deli órák óta a dühös s e m m i lett. Itt mult dicsőség!

* **A ref. egyházi árvák** látása már megkezdett, s ezt zottság elöke. K. Tóth Mih közli. Nemsokára meg fogják teli ruházatukat is, ez iránt elömunakalotok. Egyebiránt a maguk ügytelensége végett az leti elököknél jelentkezhetne * **A szinpadí ügy** megnyeréren, szinbázi rovatunkat ujra megindítjuk.

* **A szegényeknek.** Kö a tegnapi napon, szünetese apóidai szegények javára szegényeknek fejentki fellit zott. Az sjándékért szívből j nyilvánítták a ref. apóidai szeg * **Elliptott lovak.** A tis egy csavargó forma embert lovat vezetett. Vallatás 40z hogy a lovakat debreczeni Károsult jelentkeztetik a he mezőrendőri osztályánál.

* **A fővárosi lapok hibásan** ház reformjáról szóló szöveget, tagok fejtegetés; vezércikknek meg fejtegeti. — A "P. N." és "híbban írta, hogy a bán nyilatko mányülésen, mert a nagy felzúdú Hrvát elnök tette. Lenne tehát a ref. püspök és főgondnok, 1 luth. 2 főigyelevő és 3 luth. püspök, vég

Meghaltak
(Debreczen, 1884. okt. 12.)
Andrásek István, 1 é. béhuru
László Alajos, 60 é. gutántés.
Tokai Juliánna, 1 h. gyengesé.
Juhász Lajosné, 67 é. aggkör.
Pinczés Mihály, 2 é. vörbeny.
Vozári Teréz, 12 é. szereucse.
Hetei Zsófia, 24 é. hagymáz.
Özv. Balaskó Mihályné, 68 é.
Barta Sára, 1 h. béhurut.
Csige Mari, 3 h. göröcsök.
Kotagal András, 68 é. vérhas.
Juhász Sándor, 32 é. tüdőgüm.
Ballaj Sándor, 3 h. gyengeség.
Nehéz Mari, 5 é. vörheny.
Hatvani Imre, 56 é. tüdőgümő.
Jancsó Lajos, 42 é.
Kemény Károly 56 é. himlő.
Lőfkovics J. 3 h. aszaly.
Klein Imre, 3 h. tüdőgümő.
Kiss János, 70 é. tüdőgümő.
Szóke Ferencz 1. halva sz.
Imre Juliánna, 4 é. veselob.

Házank s a külf
— Szürny jelenet. A palota kinos jelenet színhelye előtt Jekelfalussy miniszteri zett volna. A postalópassal gya Pista anyja, kitől tudvalevőleg tek el, pénzét visszakövetelendő dőrségie és ott sopánkodott, panaszkodott, sirt, igazottságá de t, majd a véletlenül belépő madt, jagegott annyira, hogy kapott. A jelenet nagy feltün asszonyt azután bebocsátották hoz, ki némileg megnyugtatta, hogy az a pénz nem veszett mert a bíróságnál van letéve. asszony a rendkívüli felindu megtörve távozott a főkap letből.

— **Halálözök.** Dr. Bókai Gyermekgyógyász, a budapes

LENGYEL és JURINITS

„kék csillag“-hoz Debreczenben

főter Biedermann-ház, a volt NAGY AMÁLIA üzlethelyiségében. Ajánljuk a nagyérdemű közönség becses figyelmébe a téli idényre

legolcsóbb bevásárlási forrás

mindenféle ruhaszövetekbe, ternokba fanelekbe, jó mosó barchetekbe, női férfi trico alsó ingek, reklík és harisnyákba, valamint feltűnő olcsó árak mellett mindentéle beléseműket férfi és női szabók részére.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására juttatni, miszerint
raktáram tulterheltségénél fogva

az őszi és téli női ruha-kelméket,

u. m. flanel, posztó, ladeu, cheviott, tiszta gyapju, virágos divat-szövetek, fekete és színes ternok, valamint

az összes selyem és atlasz kelméket gyári áron,

de azok egy részét **gyári áron alul is** kiárusítom.

NAGY RAKTÁRU

KÉSZ NŐI és GYERMEK-FELÖLTŐK,

bundák, karmantyuk és eső-köpenygeket pedig a jelen viszonyokhoz mért

olcsó árakon

a n. é. közönség rendelkezésére bocsájtom.

R U H Á K A T,

mérték szerint budapesti műhelyekben legrövidebb idő alatt, a legújabb divat szerint olcsó áron készítették.

ROTT L.

Debreczen. takarékpénztári épület.

5761
1884.

Arverési hirdetés.

A „hortobágyi pusztá a „Tisza ármentesítő pénztár“ kölcsön összegének törlesztése tekintetéből, téli legelőül arverés utján 1884. évi november 2-től 1885. évi február 15-ig terjedő időre kint a helyszínén a vendéglő helyiségnél bérbe adatni rendeltetvén, erre arverési határidőül 1884-ik évi november 2-ik napjának d. e. 10 órája tűzetik ki.

Miről árverelni óhajtok azon hozzá adással értesítettnek, hogy az árverési feltételek az árverés alkalmával fognak előterjesztetni.

Debreczen, 1884. október 20.

A városi tanács.

Nincs többé fogfájás.

hogya ha használtatik a
Fog-elixir (Elixir d'intifrice)

a tiszteletre méltó **Benediktinus atyák,**

készítménye a Soulaci apátságban;

a mely szer 1373-ban találtatótt fel, Boursand Péter prior által és a mely később Maguelbonne prior ur által lényegesen tökéletesebbittetet.

Ez utólrhetetlen szer a fogak tisztításához és konzerválásához, — a foghús erősítéséhez és megsemmisíti a borkövet, megóvja a fogakat az elromlástól.

A lehellet rossz szagának elűzésére minden másféle fogviznél hatalmasabb az Elixir. Ép ezért minden magas rangu körökben az egész világszerte használtatik.

Főügynökség: **Bordeauxban** (Franciaország) Seguin, 3 rue Hugerie. **Debreczenben**: Szepessy és Kerekes díszmű, Schwarcz M. Benő. Rott S. férj divat-termében.

UJ CZIPÓ ÜZLET.

AZ ARANY CSIZMÁHOZ

Debreczenben, Czegléd-utcán, a városháza alatt,
a régi takarékpénztár tőszomszédságában.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget értesíteni, hogy az **őszi idényre**

női, férfi és gyermek czipő raktáramat

a mai kornak megfelelőleg a legdusabban szereltem fel, hol is minden fajta legjobb minőségű **czipő árak** a legjutányosabb árak mellett szerezhetők be, főtőrekvéses ezután is, mint eddig, oda irányuland, hogy a nagyérdemű közönség becses pártfogását és bizalmát megnyerhessem.

A nagyérdemű közönségnek becses pártfogásáért ezuttt. hálás köszönetemet kinyilvánítván, magamat továbbra is becses kegyeibe ajánlván maradok kiváló tisztelettel

Falk Ottó.

Megrendelések mérték után és javítások a legpontosabban eszközöltetnek

Figyelmeztetés!

Az általános ismert, jöbírmeinek átvendő s több oldalilag kitüntetett sós borszesz-készítmény — keletkezésénél fogva — sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kitűnő, elhatározom, hogy azokon eszmégyelmei módosítom s arra kök nyomtatban saját hátsam külső alakját veszem föl, bejegyezve azt egyaránt védjegyként a budapesti keresk. s iparkamrában.

SÓS BORSZESZ

gyors enyhítést eszközöl: csúszos, szakszatos, fagyos, fog- és fejfájásnak, szennyegység, henulások stb. ellen. Fogtisztító szerül is igen ajánlható, a menyében a fogak fényét elősegíti, a foghús erősíti és a száj tisztán, szagatlan tart nyar a szesz elpárologása után, valamint ajánlatos szor a fejmosásra is a hajlodek erősítése, a fejkörnyékötés megakadályozására.

Ára: egy nagy üveggel 80 kr.

egy kisebb üveggel 40 kr.

Védjegy 319. és 320. sz. Használati utasítás magyar vagy német nyelven bizományossaim névsorával ellátva minden üveghez ingyen mellékeltek.

Főraktár **GERÉBY FÜLÖP**-nél. Kapható minden fűszerkereskedésben és gyógyszerárban.

BRÁZAY KÁLMÁN.

Budapesten, IV. Múzeum-körút 23. sz.

Debreczen, 1884. Nyomtatott KUTASI IMRE könyvnyomdájában.

27

27

legjobb és legolcsóbb kutforrása

Baum Miksánál,

Czegléd-utca, a m. kir. kincstár épületében.

27

27

Herlandi

KÖTŐ és SPULNI

Kötő czérna gyári-jegy.

CZÉRNA.

Spulni czerna gyári-jegy.

A bécsi és párisi világkiállításnál a legnagyobb díjakkal kitüntetve. Általános kedvelt kitűnő minőségénél fogva és kapható az osztrák-magyar birodalom minden kis és nagy kereskedésében.

Előfizetési árak:
Évi 10 frt - kr.
Fél évre 5 . . .
Negyed évre 3 . 50 .
Egyes szám 5 kr.
A lap mellett részvételtől min-
den közzétételre, Vezető-
bás földrajzi, a szerkesztőségbe
bérmentre küldendő.
Előfizethető helyben
RENGDI K. LAJOS és IT
OSÁTHY KÁROLY könyv-
kereskedésben és a kiadóhí-
rőben KUTASI IMRE könyv-
nyomdájában a postahivatalok
által.

Az öreg

(r. e.) Báro Sennyei kesen hallgat, Horvát volt igazságügyminisztere) beszél.

Báro Sennyei Pálról magán körülményeiben van: őt előre és előre küldözi: ezél felé, a melynél az ér van: de oda, a hol a ezir tések máza fogadnak. Az teli azt, hogy abban orszá ház-elnöki fény fogadja a lát nőket és urakat. Sennyei rugó ifjú s így az öreg v tikanak engednie kellett a ragyogni-vágy ellenében!

Es meg aztán tört abba a sokat emlegetett sokat mondó visszavonulási bérain nyugvó államférfiut. Az a hűség, a mely képe lemondani, hanem képtel hogy őt más pótolhatja és mégis pótolja — még f népszerűbb pályának tek ponyi Albert gróf tehetség és nagy politikai hitelét T mar felismerte; ebbe a ta lehet ültetni oly esetét, majd a kormánynak fog gy

Es aztán Sennyei, az szabadelvűség ellensége, a hivatalnok azt is kieszelte, nyire távozik tőle az ezen elválhatlan Apponyi-név: hozzá Tisza. A fenségesítő a mostani Tiszától a hajda csak egy lépés: Sennyei az szen most már országbíró — a Tisza Kálmán nagy. Még az az öröme sem hian ponyiék — siratják s ne hogy benne az ő napjuk felleg húzódt el. Mondan hogy »mind a vizig szárazo

Reánk különben ez csakis annyiban tartozik, több ember mutatta ki a foga — fekete-sárgáját.

Igy tett Horváth Boldizsár ben hagyott fel hosszas téli a hogy veszedelmes szembaja soká a nyilvánosság terérő vábbá, hogy azért látjuk menti porondon, mert lá javult.

Tévedés! Deák Ferencz idejében látott, mert az, a ki a T czázott reakcióját nyilván b eralizmusnak nevez Horváth Boldizsár tette t noklatában, az vagy va k nem akar látni.

A másik öreg szer hát, a melyet neveléstani akarnánk parlamenti példán zsenge honatyák elé.

Valamint nem tartozun kik a Sennyei Pálnak Tisza ban valami meglepőt találna csodálkozunk azon sem, hogy dízár szívében, habár ál-lib kal való meglescoltatás ut gamzottak a Tisza-féle rendszer szabályok magva a hajlam meg volt Horvát már akkor, a midőn a Bő László szenvedett fogházba az igazságügyminiszter ki v kói szigora alatt.

A két öreg pompás két Tisza Kálmán zsákján. Szerencsét kívánunk eh találkozáshoz is, a melybe elég sok es a szári!